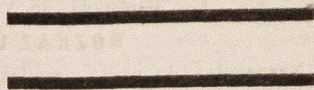

SKAUT

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

ROZKAZY, LISTY OKÓLNE I KOMUNIKATY
RADY I KOMENDY Z. H. P. NA WSCHODZIE

IRAN — AFRYKA — INDIE —
— EGIPT — PALESTYNA

ROK I.

NR. 8.

LIST OKÓLNY RADY Z. H. P. n/W. L. 5

z dnia 8. VI. 1944 r.

Rada Związku Harcerstwa Polskiego na Wschodzie na posiedzeniu dnia 6 czerwca 1944 r. przyjęła do wiadomości i zatwierdziła:

- 1) sprawozdanie Przewodniczącego Rady,
- 2) sprawozdanie Komendanta Z. H. P. n/W.,
- 3) program pracy Komendy Z. H. P. n/W., w szczególności zaaprobować dotychczasowy kierunek pracy i gospodarke.

Rada Z.H.P. n/W. zwraca się z prośbą do wszystkich instruktoerek, instruktorów i działaczy harcerskich o nadesłanie swych uwag co do całości kształtu prac Z.H.P. na Wschodzie.

Materiały te będą pomocne w dalszej pracy i choć w części uzupełnią lukę, jaka powstała z powodu niemożności zwołania zjazdu.

CZUWAJ!

Komendant Z. H. P. n/W.

Wiceprzewodniczący Rady Z.H.P. n/W.

/- / Śliwiński J. W., hm.

/- / Szadkowski Zygmunt, hm.

Palestyna, 25. VI. 44.

ROZKAZ L. 49.

Nawiązując do uwag, zamieszczonych w przedmowie naszej książki pt. Stopnie i sprawności harcerek i zuchowe (Regulaminy obowiązujące), przedruk staraniem Komisji Wydawniczej A. P. W. marzec 1943. r., odnoszących się do działu *IV Uzupełnienia* a zawierających odtworzone z pamięci wymagania prób na stopnie harcerek i zuchów, i na podstawie wydawnictwa Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zw. Harc. Polsk. z 1943 r. Biblioteka Harcerska Nr 3 pt. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNE dla Zuchów i Harcererek, podaję poniższymi załącznikami obowiązujące teksty wymagań prób na stopnie dziewcząt: zuchów i harcerek.

C Z U W A J !

Komendant Z.H.P. n/W.

(—) Śliwiński Jeremi, hm.

Załącznik nr 1 do rozkazu L. 49
z dnia 25. VI. 44.

PRÓBY HARCERSKIE DZIEWCZĄT

Ochotniczka.

Stopień ochotniczki uzyskać może po 3 miesiącach pracy dziewczynka, mająca przynajmniej 11 lat.

1. Ochotniczką zostaje dziewczynka, która życiem swoim w domu, szkole, drużynie, stara się zasłużyć na miano harcerki. Szczególnie jest prawdomówna, spełnia codziennie przyjacielskie usługi, jest uprzejma dla otoczenia, okazuje dobre serce zwierzętom i roślinom.

2. Ochotniczka zna hymn narodowy, zna chorągwie barwną i herbową, wie, kto stoi na czele państwa. Zna dokładnie prawo harcerek, przyrzeczenie, rotę, pozdrowienie, ukłon i odznakę Z.H.P., adres naczelnictwa i komendy środowiska. Zna organizację zastępu i wie kto jest patronką drużyny.

3. Zna adresy i numery telefonów

pogotowia ratunkowego i najbliższego oddziału straży pożarnej, wie gdzie mieszka najbliższy lekarz i felczer, wie gdzie się znajduje najbliższa apteka, skrzynka pocztowa, telefon, posterunek policji. Umie sobie poradzić w wypadku lekkiego skaleczenia.

4. Dbą o czystość swego ciała. Utrzymuje w porządku swoje ubranie, ceruje, przyszywa guziki itp. Jest porządną i użyteczną w domu, nakrywa do stołu, ściela łóżko, obiera ziemniaki, pali w piecu, zamiatą pokój itp.

5. Odbyla 3 wycieczki harcerskie. Zna godło i zawołanie zastępu, znaki patrolowe, znaki gwizdkiem i ręką. Wykona ściśle krótkie ustne zlecenie oraz powtórzy jego treść. Posługuje się węzłem płaskim, kluczką, marynarskim, oraz ósemką pionierską. Pakuje i wiąże paczki.

6. W grze Kima zapamięta 8 przedmiotów z 12, po półminutowym patrzeniu. Odróżni 6 dźwięków z 10, rozpozna 6 z 10 zapachów. Rozpozna 6 z 10 potraw, odróżni 6 z 10 przedmiotów.

7. Umie się zabawie w 5 gier ruchowych, zna musztrę jednostki.

8. Zna słowa i melodie 2 ładnych piosenek.

9. Posiada drobną sumę zaoszczędzonych pieniędzy.

* * *

Rozważmy, co w próbie harcerskiej na ochotniczkę wymaga wysiłku jednostkowego.

1. Stara się zastrzyżyc na miano harcerki. Jest prawdomówna, spełnia codziennie przyjacielską usługę, jest uprzejmą dla otoczenia, okazuje dobre serce zwierzętom i roślinom.

2. Stara się być czystą i porządną.

3. Stara się być solidną uczennicą.

4. Stara się pomagać w domu.

5. Stara się być oszczędną.

6. Stara się widzieć i słyszeć, co się dokola niej dzieje, by w razie potrzeby móc udzielić informacji.

7. Stara się być zaradną, pakować paczki, przynosić drewno na opał, dobrze pamiętać i ściśle wykonywać otrzymane rozkazy.

8. W razie potrzeby udziela potrzebującym pomocy przez wskazanie adresu lub wezwanie lekarza czy pogotowia ratunkowego, straży ogniowej, osobście lub telefonicznie.

9. Udziela chętnie i umiejętnie najważniejszych wiadomości o Polsce.

10. Udziela w razie potrzeby najważniejszych wiadomości o harcerstwie.

* * *

Razem z innymi dziewczętami ochotniczka zatem —

1. Stara się być czynnym członkiem swego zastępu. Wszystkim, co zdobyła samodzielnie, dzieli się ze współtowarzyszkami.

2. W życiu zastępu dowodzi, że zdobyła cechy ochotniczki.

3. Stara się umacniać wiadomości, potrzebne ochotnicze a zdobyte samodzielnie.

4. Wraz ze swym zastępem wzięła udział w trzech wycieczkach harcerskich.

5. W grze Kima i innych ćwiczeniach zmysłów doszła do dobrych wyników.

6. Umie się zabawić w 5 gier ruchowych.

7. Zna musztrę jednostki.

8. Bierze udział w śpiewie zastępu lub drużyny.

9. Przez ćwiczenia wyrabia sobie zręczność.

Pionierka.

Stopień pionierki może zdobyć ochotniczka po rocznej pracy od czasu uzyskania stopnia poprzedniego.

1. Pionierką zostaje ochotniczka, która przy ciągłym pogłębianiu cech charakteru, zdobytych w poprzedniej pracy, stara się osiągnąć lepszy szczebel wyrobienia harcerskiego, wykazując się sumiennym pełnieniem obowiązków, sprężystością i odwagą, karnością i posłuszeństwem.

2. Pionierka zna życiorys patronki drużyny, wie jakie zasługi położyła ona dla kraju, i jakie cechy jej charakteru należy naśladować. Czytuje jedno z ogólnych pism harcerskich. Zna organizację drużyny.

3. Umie zastosować pierwszą pomoc w wypadkach skaleczenia, oparzenia, krwotoku z nosa, zemdlenia, porażenia słonecznego, zaccadzenia i udaru. Zrobi zaimprovizowane nosze, przygotuje lubki. Umie opatrunek założyc chustką i bandażem (opatrunek kończyn). Zna skład małej apteczki polowej, umie zmierzyć temperaturę i tętno. Utrzyma w porządku pokój chorego. Umie położyć okład łatwy.

Uczyje łatwy przedmiot, np. fartuszek, upierze go i uprasuje, zdobędzie jedną sprawność gospodarczą.

5. Odbyła kilka wycieczek harcerskich. Umie wiązać węzły: tkacki, tatrzański, rybacki, średni i zastosować je praktycznie. Umie skracać, zwijać i zakończyć linkę sznurkiem. Umie przygotować drzewo na podpałkę do kuchni. Zbuduje prostą kuchnię polową i zgotuje na niej dla zastępu dwie potrawy. Rozpali ognisko, wyznaczy strony świata według słońca, kompasu, gwiazdy Polarnej. W ważniejszych punktach zamieszkania wyznaczy je na pamięć. Umie obchodzić się z mapą. Zaprowadzi do osady odległej o 1 km. i wskaże drogę na mapie. Wprawia się w ocenianiu odległości, zna własne wymiary i umie się nimi posługiwać. Zna szyk zastępowy polowy i uliczny. Tropi na przestrzeni 200. kroków po wyraźnych śladach. Umie się porozumiewać, sygnalizując alfabetem Morse'a. Posiada mundur harcerski.

6. Przedstawi wyhodowaną przez siebie roślinę lub zwierzę. Rozpozna przynajmniej 10 gatunków drzew, rosnących u nas, dojrzałe zboże oraz najprostsze gatunki jarzyn. Opowie podpatrzoną przez siebie scenę z życia zwierząt. Zna przynajmniej 15 gatunków zwierząt krajowych.

7. Zna i stosuje higienę osobistą oraz z życia codziennego (ubioru, jedzenia i mieszkania). Przerabia codzienne ćwiczenia oddechowe. Uprawia stale gimn. Przejdzie w ciągu 8 min. jeden km. krokiem skautowym. Umie się bawić w 10 gier ruchowych oraz jedną sportową, np. piłką latającą, palant z bramkami. Zna musztrę zastępu.

8. Dbą o ładny wygląd swego kącika. Umie zaśpiewać 10 piosenek. Tańczy jeden taniec polski. Zna stroje ludowe najbliższej okolicy.

9. Powiększa stale swoje oszczędności.

Samarytanka.

Stopień samarytanki osiągnąć może pionierka po roku od czasu uzyskania stopnia poprzedniego.

1. Stopień samarytanki otrzymuje harcerka, która stara się żyć po harcersku, to znaczy, pogłębiając stale wartości zdobyte w pracy nad charakterem, postępując według zasad honoru i godności osobistej, odnosi się do wszystkich życzliwie i po bratersku, chętnie niesie pomoc bliźnim, jest pogodna i wytrwała, całym swoim życiem stwierdza, że można na niej polegać.

2. Zna historię harcerstwa, przeczytała przynajmniej jedną książkę harcerską, zna organizację okręgu.

3. Zdobyla sprawność ratowniczką i higienistki. Umie w dowolny sposób zająć przez godzinę grupę dzieci, przeprowadzając 2 gry.

4. Jest pożyteczna w domu. Wyręcza matkę w zajęciach gospodarczych. Ugotuje 5 potraw. Robi zakupy. Umie estetycznie nakryć i podać do stołu.

5. Odbyła 10 wycieczek harcerskich i przynajmniej 7-dniowy obóz. Zbuduje szałas, rozepnie namiot. Wykopie dół na śmiecie. Zrobi przedmiot obozowy, używając toporka, piły, itd. Umie prowadzić w nieznanym terenie przy pomocy mapy. Zrobi szkie drogi na przeszczeni 1 km. Oceeni długość i odległość z błędem nie większym niż 25%. Umie pakować pakunek, plecak, związać koc i płaszcz. Posiada niezbędniejsze wyekwipowanie polowe, ofiaruje drużynie pracę okazową.

6. Zna najpospolitsze rośliny lecznicze, jadalne, trujące.

7. Uprawia codziennie przynajmniej 5 — minutową gimn. Posiada przynajmniej jedną sprawność z zakresu wychowania fizycznego. Utrzyma się na wodzie przynajmniej przez 5 min.,

przeplynie 100 metrów z prądem, (O ile zdrowie lub warunki nie pozwalają, można zastąpić pływanie sprawnościami miłośniczek gier lub opiekunki dzieci).

8. Dbą o własny wygląd estetyczny, o porządek i ładny wygląd mieszkania i swoich rzeczy. Tańczy 3 tańce polskie, zna 10 piosenek ludowych i sztukę ludową jednej okolicy.

9. Powiększa stale swoje oszczędności.

Próby dla starszych dziewcząt

Starsza ochotniczka.

Stopień starszej ochotniczki przyznaje się dziewczynie powyżej lat 16 lub osobie dorosłej, która chce zostać harcerką i która :

1. Umie prawo harcerskie i przyrzeczenie. W czasie 3 miesięcznego udziału w życiu drużyny wykazała, że rozumie prawo harcerskie, chce według niego postępować i pracować nad sobą, umie żyć i pracować w gromadzie. (Okres próbny może być skrócony do 3 tyg., o ile ten czas został spędzony w obozie lub na zimowisku.)

2. Szuka sposobności zbliżenia się do przyrody i współżycia z nią w życiu leśnym i polowym, na wędrownce i w obozie zdobyła ogólnie usprawnienie polowe — rozpała ogień, ugotuje 2 potrawy, poprowadzi z mapą w łatwym terenie, wiąże 6 dowolnych węzłów. Odbyła przynajmniej jedną dwudniową i kilka krótszych wycieczek. Odnosi się po przyjacielsku do zwierząt i roślin.

3. Pokaże, jak udzielić pierwszej pomocy w najczęstszych nagłych wypadkach, a więc przy skaleczeniu, oparzeniu, odmrożeniu, zemdleniu, krwotoku z nosa, porażeniu słonecznym itp. Umie zmierzyć temperaturę i tętno. Zna skład apteczki polowej i stosowanej w niej środków. Stosuje zasady higieny w życiu codziennym. Uprawia stale gimnastykę lub jakiś sport.

4. Wykaże w domu swoim lub swojej rodziny, że umie utrzymać porządek, mieszkaniu nadać wyraz estetyczny, naprawiać ubrania lub szyć, przygotować codzienne, posiłki

5. Wykaże, że zdobyła samodzielnie wiadomości o początkach harcerstwa i jego obecnej organizacji.

6. Pełniła jakąś funkcję w drużynie lub dorywczej imprezie i wykonała powierzoną sobie pracę sumiennie i odpowiedzialnie.

Wędrowniczka.

Wędrowniczka może zostać samarytką lub starsza ochotniczka, która odczuwa potrzebę wędrowania, chce poznać świat, przemierzając ziemię ojczystą i śledząc zagadnienia życia.

1. Wędrowniczka uważa swoje życie za wędrówkę, której celem jest zdobywanie nowych wartości. Dąży stale do pogłębienia i umocnienia swego charakteru w myśl wskazań Prawa Harcerskiego. Kształtuje świadomie i odpowiedzialnie swój stosunek do drugiego człowieka, do zespołu, do którego należy i do każdego obowiązku rodzina, nauka, zawód.

2. Uprawia stale wędrownictwo. Wędruje w zimie i w lecie, w mieście i na wsi. Zdobyla sprawnosć piechura. Odbyła przynajmniej tygodniową wędrówkę. Bierze udział w ćwiczeniach polowych. Zdobyla usprawnienie fizyczne stosownie do własnych sił. Wykona sprawnie wywiad i przedstawi jasno i treściwie wynik. Przedstawi wyniki wędrowania z okresu jednego roku. /dzienniczek, szkice, fotografie./ Uzupełnia wyniki wędrowania wiadomościami zaczerpniętymi z książek i pism.

3. Wędrując, tropi przyrodę, kulturę i społeczne życie współczesne. Gdzie może jest pożyteczna. Pogłębia swoje zainteresowania, zdobywając 3 sprawności z obranej grupy.

4. Przeczytała i zdała sprawozdanie z 3 książek z zakresu swoich zainteresowań, dobranych w porozumieniu z drużyną. Zna „Organizację harcerek“, „Harcerka na zwiadach“, czytuje stale przynajmniej jedno pismo harcerskie.

5. Wykaże się odpowiedzialnym pełnieniem obowiązków. Stara się być odpowiedzialna za dom, np. dba o całe mieszkanie, porządek dnia, wygodę członków itp. Pełniła służbę gospo-

dyni na obozie lub kilkudniowej wy-cieczce, względnie przy okazji jakiejś imprezy, i zdała rachunki we wzorowym porządku, albo też prowadziła gospodarstwo w domu wraz z rachunkowością.

Załącznik nr 2 do rozkazu L. 49
z dnia 25. VI. 44.

PRÓBY ZUCHÓW — DZIEWCZĄT

Gwiazdka I.

Gwiazdkę I może otrzymać po 3—6 miesięcznym należeniu do gromady dziewczynka, która:

1. Jest pożyteczna w domu, stara się wyręczać matkę, ojca i rodzeństwo.

2. Jest grzeczna i usłużna dla wszystkich.

3. Jest zawsze uśmiechnięta i wesoła.

4. Pamięta o pacierzu.

5. Opiekuje się ptaszkami w zimie.

6. Zna godło gromadki, barwę i nazwę swej gromady.

7. Umie stawiać na zbiórce i składać ukłon zuchów.

8. Zna ogólną odznakę zuchową i pozdrowienie.

9. Zna nazwiska drużynowej i zastępowej.

10. Ma czyste ręce i paznokcie, myje co dzień zęby.

11. Maszeruje przy śpiewie, umie bawić się w 3 gry bieżne, 3 z piłką i 3 ze śpiewami.

12. Złapie rzuconą w górę piłeczkę lub odbiła od ściany z odległości 3 kroków, stosując 8 utrudnień.

Gwiazdka II.

Gwiazdkę II może otrzymać w 9 miesięcy po uzyskaniu gwiazdki I dziewczynka, która:

1. Jest użyteczna i posłuszna w domu, w szkole, umie zachować się na ulicy i wśród obcych.

2. Umie bawić się i pracować zgodnie, nie kłóci się, nie skarży, nie obraża.

3. Zna sposób życia ulubionego zwierzątka lub kwiatka.

4. Umie na pamięć prawo zuchów.

5. Opowie z przeczytanej książki o dziewczynce, która zasługuje na miano zucha.

6. Zna musztrę zuchową.

7. Narysuje ilustrację do kroniki lub do kącika zuchów.

8. Ubiera się sama, utrzymuje w porządku włosy, dba o czystość.

9. Ceruje i przyszywa guziki, dba o to, aby zawsze mieć ubranie czyste i całe.

10. Umie bawić się w 10 gier ruchomych i 5 towarzyskich. Skacze przez sznur /skakankę/ ośmioma sposobami.

11. Wybuduje z piasku lub śniegu chatę lub fortecę lub grocie itp.

12. Zdobyła sprawności: szafarki, porządnickiej, wskazidrogiej, krasnoludka.

Gwiazdka III.

Gwiazdkę III może uzyskać w 9 miesięcy po otrzymaniu gwiazdki II dziewczynka, która:

1. Jest dzielny i pożyteczny zuchem w swojej gromadzie.

2. Jest punktualna i dotrzymuje obietnicy.

3. Tańczy taniec gromady. Stara się zapamiętać usłyszane ładne piosenki. Zna wszystkie piosenki swojej gromady, zainscenizuje jedną z nich.

4. Opíše w kronice ciekawe zdarzenie z życia zuchów.

5. Umie hymn narodowy, zna chorągiew barwną, herbową, wie kto stoi na czele państwa.

6. Wie, jak dbać o zdrowie na wy-cieczce.

7. Opatrzy skaleczony palec, stłuczone kolano.

8. Umie posłużyć choremu.

9. Utrzymuje w porządku swoje książki i zeszyty.

10. Skacze przez długi sznur /wywiadło/ ośmioma sposobami. Gra w sero lub w dwa ognie. Wykaże sprawność w grach ćwiczących zręczność, orientację, pamięć, uwagę, itp.

11. Przedstawi zabawkę własnej roboty.

12. Zdobyła sprawności: sygnalistki, tropicielki, małej szwaczki, przyjaciółki zwierząt domowych lub przyjaciółki roślin.

Załącznik nr 3 do rozkazu L. 44
z dnia 5. IV. 44.

SPRAWNOŚCI ZUCHOWE DZIEWCZĄT.

Porządnicka.

Zamiecie pokój, kącik lalek lub kuchnię bez wielkiego kurzu, poukłada rozrzucone rzeczy. Zetrze kurz i ustawi meble tak, jak stać powinny. Starannie posciele swoje łóżko, porządnie ułoży swoje rzeczy. Czyści swoje ubranie i buciki. Uszuruje drobny przedmiot, np. stołek, ławeczkę.

Szafarka.

Nakryje do śniadania i obiadu. Zagotuje wodę i zaparzy herbatę. Poda podwieczorek lub śniadanie i zmyje po nim /najwyżej 4 osoby/.

Wskazidroga.

Wskaże najbliższe swego mieszkania sklepy: dwa spożywcze, galanteryjny, z materiałami piśmiennymi, bławatny, jadłodajnię, księgarnię, szewca. Zaprowadzi do najbliższego kościoła, apteki, lekarza, straży ogniowej i na pocztę. Umie zaprowadzić do siedziby miejscowych władz harcerskich i do swojej drużynowej. Wskaże strony świata w punkcie swego zamieszkania. Posługuje się kompasem przy wyznaczaniu północy, południa, wschodu i zachodu.

Krasnoludek.

Codziennie w ciągu miesiąca spełniała czyn krasnoludka. Podpatrzyła kielkowanie roślinki, rozkwitnięcie kwiatka, powrót ptaszków. Zna kilka bajek, opowie jedną z nich, wypowie wierszyk o krasnoludkach. Przebierze się w strój krasnoludka naprędce zrobiony przez siebie.

Sygnalistka.

Posługuje się znakami umówionymi swojej gromady, znakami ręką i gwizdkiem. Zna zawołania gromady, jej znaki umówione i pismo tajne gromadki. Zna sygnały spotykane w najbliższej okolicy, np. drogowe, rzeczne, kolejowe, regu-

lujące ruch uliczny, itp. Zapamięta polecenie z 10 wyrazów i po 5 minutach powtórzy je dokładnie.

Mała szwaczka.

Przedstawi obrębianą chusteczkę, sierkę, uszyty woreczek lub chorągiewkę. Uszyje strój dla lalki. Wyszywa sznureczkiem, znaczy łańcuszkiem lub krzyżykami na kanwie. Obszywa korneczką, umie robić latki, ceruje, przyszywa guziki.

Przyjaciółka zwierząt domowych.

Posiada dane zwierzę lub ma możliwość obserwowania go codziennie. Opowie, jak to zwierzę spędza dzień, jak układa się na spoczynek, jak śpi, jak się bawi, jak szuka pożywienia, kogo z otoczenia najwięcej lubi. Bawi się ze swym wychowankiem, karmi go, dba o utrzymanie go w czystości. Wie, gdzie mieszka najbliższy weterynarz. Narysuje swoje zwierzę i jego trop.

Przyjaciółka roślin.

Posiada wyhodowaną przez siebie roślinę w doniczce lub w gruncie. Wie jak rośnie, kwitnie, owocuje. Zna jej potrzeby, umie wytworzyć najlepsze warunki dla jej rozwoju /podlewanie, przesadzanie itd./ Chroni roślinę od szkodników. Narysuje i opíše swoją roślinkę.

Tropicielka.

Umie posługiwać się znakami harcerskimi i grać w zajęcia. Rozpozna ślady, pozostawione przez człowieka, psa, konia, krowę, kurę. Wprawnie bawi się w jedną z gier ćwiczących w tropieniu, np. szukanie naparstka, zbieranie bawelny.

Ziemny ludek.

Razem z innymi zuchami wybuduje miasto albo wieś dla lalek, przy czym sama robi przynajmniej jeden domek z ogródkiem. Buduje jaskinie, groty, fortece itd. Z gliny lub z plasteliny ulepi mieszkańców swej budowli. Robi ładne babki z piasku. Wykopie domek na śmiecie. Opowie, do czego używa

się gliny, piasku. Wie, co się wydobywa w polskich kopalniach.

Leśny duszek.

Ma swój dom na drzewie w lesie. Zna okolicę w promieniu 200 kroków od swego drzewa i umie po niej oprowadzać. Zna kilku mieszkańców lasu, stara się poznawać ich zwyczaje, odróżnia ich głosy, nasładowuje głos jednego z nich. Wskaże nową dziuplę lub gniazdo, służące za mieszkanie jednemu ze zwierząt leśnych. Zna kilka drzew liściastych i iglastych, rosnących w lasach polskich. Pokaże krzewy, poziomki, borówki, czarne jagody, wie jak kwitną i jakie owoce wydają. Zna kilka gatunków grzybów jadalnych. Wie, jak wygląda muchomór, wskaże go w naturze. Zna leśne kwiaty, dzwonki, konwalie, sasanki. Przedstawi zerwany przez siebie liść paproci i opowie legendę o kwiecie paproci. Opowie, jak wygląda las w różnych porach roku. Opowie bajkę lub wierszyk o lesie. Zrobi strój leśnego duszka.

Guzikarka.

Przedstawi tuzin guzików zrobiony przez siebie. Robi guzik z szybkością jeden na 20 minut. Umie robić guziki trzech rodzajów.

Śnieżka.

Zbuduje pałac królowej zimy. Lepi bałwany ze śniegu i bawi się w śnieżki. Jeździ na saneczkach i umie nimi kierować. Odróżnia w śniegu ślady człowieka skaczącego, idącego, biegnącego. Opiekuje się wórebkami lub innymi ptaszkami. Opíše zimę, zilustruje swój opis.

Robinson.

Ma swoją kryjówkę, urządzi ją i ozdobi. Zna okolicę w promieniu 200 kroków od swojej kryjówki /ścieżki, mrowisko, ciekawe drzewa itp./ Sporządzi sobie leśny strój /broń i piszczałkę lub fujarkę, gwizdek./ Umie podawać sygnały. Rozpali ognisko i umie na nim ugotować jedną potrawę z produktów przez siebie wybranych.

Majster klepka.

Wycina lub klei z tektury i papieru pudełka, tecki, domy Przedstawi trzy naprawione przez siebie zabawki. Umie skleić słuczony spodeczek kubek itp., umie wbijać i wyjmować pluskiewki i małe gwoździe. Zrobi drobny przedmiot, np. lichtarz, ramki, krzyżyk.

Rysownicza.

Ładnie narysuje i pokoloruje ilustrację do powiastki. Zrobi wycinankę. Starannie narysuje godło swojej gromady. Ozdabia kronikę i chętnie wykonuje rysunki potrzebne gromadzie.

Zabawkarka.

Przedstawi ładną zabawkę własnego pomysłu. Przedstawi trzy przedmioty zrobione przez siebie z gliny lub plasteliny. Robi wycinanki. Przedstawi 6 ozdób na choinkę zrobionych przez siebie.

Przyjaciółka zwierząt dzikich.

Obserwuje stale dane zwierzę, zna jego obyczaje i warunki życia. Umie pomóc w razie potrzeby. Przedstawi dzienniczek prowadzony najmniej w ciągu miesiąca, w którym zapisywała spostrzeżenia. Narysuje zwierzę i jego wrogów w świecie zwierzęcym.

Opiekunka królików.

Przedstawi okaz przez siebie wyhodowany. Utrzymuje w porządku mieszkanie królików. Zna pokarmy zdrowe i szkodliwe. Umie przynosić i przewozić króliki.

Opiekunka drobiu.

Przedstawi przynajmniej jedną sztukę drobiu wyhodowanego przez siebie. Umie karmić drób i wie co najchętniej jada. Utrzymuje w porządku pomieszczenie drobiu. Umie przechowywać i pakować jajka do drogi. Oblaskawiła

swoich wychowanków i opowie, jak dzień spędzają.

Skoczka.

Lubi gimnastykować się, wykonuje sprawnie ruchy z lekcji gimnastyki. Przeskoczy sznur na wysokości /trzeba ustalać indywidualnie/, skacze w dal. Wejdzie na drzewo, przejdzie przez płot. Łazi po drzewach, przelazi przez ogrodzenie. Bawi się żwawo w 10 gier ruchowych i 5 ze śpiewami. Zręcznie tańczy taniec gromady i dwa inne.

Tancerka.

Zręcznie tańczy taniec gromady, dwa tańce narodowe. Bierze udział w przedstawieniach amatorskich z tańcami oraz korowodach ze śpiewami. Zna przynajmniej dwa tańce plastyczne, umie dostosować je do łatwiejszych granych melodii. Tańczy fantastyczny przez siebie skomponowany taniec.

Miłośniczka gier.

Umie bawić się w 15 gier: 5 bieżnych, 6 towarzyskich, w tym 2 ze śpiewami. Umie wytłumaczyć innym dzieciom jedną grę bieżną, jedną piłkową i jedną towarzyską. Umie pokierować zabawą. Gra w serso, toczy obręcz, skacze przez długi sznur i przez skakankę.

Mała pracza.

Czysto upierze i uprasuje kołnierzyki dziecięce miękkie, fartuszek, pończochy, chustkę do nosa, drobny przedmiot / np. wyprawę dla lalki /

Mała kucharka.

Rozpali ogień pod kominem. Przygotuje wodę i mleko, ugotuje kaszę, jajka i zacierki. Obierze i ugotuje ziemniaki. Przygotuje do gotowania marchew, buraki, pietruszkę. Z wyżej wymienionych potraw ugotuje na dwie osoby obiad z dwóch dań.

WYDAWCA: ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO NA WSCHODZIE.

ADRES: Polish Forces Middle East 10.

Odbito w drukarni OO. Franciszkanów w Jerozolimie. Dyrektor: O. Franciszek.
